

- 27 DURDÍK, Tomáš, *Ilustrovaná encyklopedie českých hradů*, Praha 1999, s. 599–600; DURDÍK, Tomáš, *Ilustrovaná encyklopedie českých hradů, Dodatky*, Praha 2002, s. 108; DURDÍK, Tomáš, *Ilustrovaná encyklopedie českých hradů, Dodatky 2*, Praha 2005, s. 117; DURDÍK, Tomáš, *Ilustrovaná encyklopedie českých hradů, Dodatky 3*, Praha 2008, s. 136; DURDÍK, Tomáš, *Ilustrovaná encyklopedie českých hradů, Dodatky 4*, Praha 2011, s. 120.
- 28 V současnosti jsou to: hrad, expozice Havlovice, Městské muzeum Úpice, depozitář NPÚ Ratibořice, Městské muzeum Česká Skalice, Městské muzeum Trutnov, lapidárium Národního muzea Praha. SLAVÍK, Jiří, Architektonické články z hradu Vizmburk – vybrané prvky z depozitářů v Ratibořicích a v Úpici, *Svorník, Hrad a tvrz v širších souvislostech* (v tisku).

Robert Řemínek

Jiří Slavík

Když jsme kolem roku 1980 začínali objevovat Adršpašsko-teplické skály a pevnostní krajinu okolo Náchoda, naráželi jsme všude na naučné tabule s charakteristickými dokumentačními a rekonstrukčními kresbami podepsanými Robertem Řemínkem. Teprve později jsme se dozvěděli, že je konzervátorem památek náchodského okresu. A až o deset let později jsem se začal seznamovat s dalšími jeho činnostmi a zásluhami.

Robert Řemínek se narodil 19. srpna 1930 v rodině knihaře, později dělníka Roberta Řemínka a odborné učitelky Marie Řemínkové. V letech 1936 až 1944 navštěvoval obecnou a pak měšťanskou školu v Náchodě. V letech 1945–1948 absolvoval Státní tříletou grafickou školu v Praze. Jako grafik návrhář pracoval na generálním ředitelství Továren obráběcích strojů v Praze, ale v roce 1950 se po sňatku s Ludmilou Hýblovou vrátil do Náchoda, kde nastoupil do vývoje a pak do propagace národního podniku Rubena. Po základní vojenské službě zůstal v armádě do roku 1959, kde po různých poddůstojnických funkcích v Novém Městě nad Metují pracoval ve Vojenském topografickém ústavu v Dobrušce.

Již v průběhu studia na grafické škole se zajímal o památky a architekturu, v letech 1949–1950 se podílel na zajišťování sázavského kláštera, od roku 1959 pracoval jako

Obr. 1. Robert Řemínek (vlevo) s PhDr. Václavem Kaplanem na dělostřelecké tvrzi Dobrošov kolem r. 1975, zdroj: pozůstalost R. Řemínka uložena v archivu NPÚ, ÚOP v Josefově

zpravodaj státní památkové péče v okrese Dobruška a člen okresní komise státní památkové péče. V roce 1961 byl jmenován konzervátorem pro Nové Město nad Metují a Teplice nad Metují. Od přelomu let 1966 a 1967 zastupoval okresního konzervátora památek, pak se stal předsedou okresní památkové komise a komise pro MPR Nové Město nad Metují. Zapojoval se do praktické péče o památky, opakovaně zbavoval náletové zeleně zříceninu hradu Frymburka, podílel se na zpřístupňování hradů v Adršpašsko-teplických skalách a na péči o další památky. Do těchto prací zapojoval i svou rodinu, manželku i obě děti. Podílel se rovněž na přípravě státního seznamu kulturních památek a tvorbě evidenčních listů kulturních památek.

V letech 1959–1969 pracoval na několika místech v Novém Městě nad Metují a v Náchodě, v Chronotech, Pramenu, Komunálních službách a Východočeských papírnách. V roce 1969 nastoupil jako samostatný pracovník státní památkové péče na ONV v Náchodě. Zde se zasazoval o záchranu a obnovu památek. Během dvou let dokázal zajistit jak projekční a investorskou, tak i dodavatelskou kapacitu pro stavební záchranu památek na území okresu. Pro záchranu těchto objektů dokázal zajistit i podporu krajského národního výboru, Státního ústavu památkové péče a ochrany přírody a Ministerstva kultury v Praze. Připomeňme kostely na Broumovsku, statické zajištění kostela sv. Mikuláše v Jaroměři (1972–1976, finanční zajištění z výnosu oblíbeného Matesa – Malého televizního sázení), statické zajištění skalního podloží historické části Nového Města nad Metují či statické zajištění a rekonstrukci zámku v Náchodě (1972–1977) a zpřístupňování pevnosti Dobrošov. Některé akce zajišťoval i po investorské stránce. Řadu problémů mohl řešit i díky tomu, že se na přelomu let 1968 a 1969 stal členem Komunistické strany Československa. Za svou činnost byl v roce 1970 Ministerstvem kultury odměněn udělením Čestného uznání za rozvoj státní památkové péče a její konsolidaci v krizovém období. Byl i vedoucím brigády socialistické práce, která v roce 1975 obdržela bronzový odznak BSP.

Robert Řemínek od roku 1965 soustavně publikoval v okresních novinách *Nový čas* jednotlivé články i větší seriály příspěvků o státní památkové péči, vývoji architektury i o jednotlivých stavebních památkách a jejich obnově. Významnou měrou se podílel na zapsání československého opevnění na Náchodsku do státního seznamu kulturních památek, v závěru roku 1976 dokázal zajistit vypracování stavebněhistorických průzkumů či uměleckohistorických rozborů areálů, souborů památek i jednotlivých památkových objektů (města Broumov, Jaroměř, soubor broumovských kostelů, hrad Frymburk, klášter Broumov). V Jaroměři byla na základě tohoto průzkumu zapsána do státního seznamu kulturních památek řada domů historického jádra. Pro pohyb po území okresu používal malý motocykl, protože veřejná doprava neumožňovala obsáhnout všechny potřebné lokality v reálném čase. Přesto řadu cest a jednání končil až v pozdních odpoledních hodinách.

V roce 1981 musel kvůli snižování počtu pracovníků ukončit svou činnost na odboru kultury ONV Náchod a od 1. července nastoupil na místo samostatného architekta památkáře do Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Pardubicích, kde se věnoval péči o nemovité kulturní památky v okresech Náchod a Rychnov nad Kněžnou (od roku 1986 ještě okr. Trutnov).¹ Ale až do roku 1985 ještě vypomáhal na ONV Náchod s dokončováním některých akcí (sanace podloží v Novém Městě nad Metují, vybudování provozního objektu pevnosti Dobrošov). Svoji pracovní činnost ukončil v roce 1990 odchodem do starobního důchodu.² Robert Řemínek posléze odešel k rodině své dcery do Martinic v Podkrkonoší a zde 10. prosince 2020 zemřel.

Čest jeho památce!

1 Na pardubickém pracovišti byla do té doby organizována péče podle oborového systému a přecházelo se na územní systém. Např. o panská sídla pečoval Ing. arch. Ladislav Svoboda, o historická městská jádra Ing. Dana Novotná, o lidovou architekturu PhDr. Miroslav Madaj, o historické zahrady a parky Ing. František Dobrkovský, o agendu restaurování PhDr. Zdenka Paukertová a PhDr. Václav Paukert. Za území vzdálenějších okresů Svitavy a Ústí nad Orlicí zodpovídal Petr Kovařík.

2 Na jeho místo nastoupila Ing. arch. Vladimíra Paterová. Od září 1992 byla její územní agenda zmenšena o obvod stavebního úřadu Jaroměř, který převzal Ing. Jiří Slavík k okresu Rychnov nad Kněžnou.